

Publicerad 2006-04-10 22:08 av Lou

Bara jag, jag, jag

Är så befriande tom
på fabulerade önskningar och omotiverat hopp
jag vandrar genom stan
men minnena håller sig borta
ingen nostalgi tynger mina lockar
det är bara jag, jag, jag
och den torra asfalten
bara mina skors tunna gummisula
skiljer min hud från stadens
jag tänker inte på något alls
bara låter benen gå
och inga namn susar i huvudet
och inga planer eller drömmar
åmar sig mot städet
här viskas ingenting idag, och inget smids
jag är huvudperson igen
i den här filmen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lou med Poeter.se id #7623 innehar upphovsrätten